

יורה דעתך הלוות גרים

ב' ח' ח' ז'

לצג

יב נון צוֹנְעָן עַמְּלֵךְ אֶתְנָה נִזְבְּנָה שְׁנָתְנִירָה שְׁלָמִים
יב אחד גור שנטגניר ל'שם אשא ואהת אשא שננטגנירא
איש וכוי כולם גרים. מוקנו לוגמלר זפלק קני ליכטמו
(ד). כתג פאלט'ס נמלך יי'ג מסלכות פיקומי זלה (טל' יי' יי' ז)
אמנוּה הנכונה כתיגוּה הגר להמג'יר נטקיין חמיין זמלה נטיגל ממען
שיטוּן מו' נטבל סדרה סיוכה לא הו' מפֿי הפלט נו' ליכט נל'
ולס ליט' קו' זונקין למורי זמלה עינוי נמן נטהה יולדות ווּס ווּס
שי' זונקין זמלה עינוי נמנה נטמוּי יטלהן ווּס נל' נטיגת נלה
עליה מוציאין להס כוד' שע' הקתורה וווערכ' זיט' נטעיםיה על' עס
כלהוּת דדי זיפרטן לוס קיננו' ולס פירטסו' ווילו' ווונן שטחוּן מלטה
מקבנ' ווונן ליט' זפֿיק' נל' קיננו' זיט' דין גיטס כל' יי' דוד זטבל
זמי' דוד זמלה מן הפלט מוחו' ווּמי' זלמה זמלה נטיגל המכל
ווענומה והגדולה טאיו נס יטלהן מוחו' סכל חמוץ מן הגוּס נטיגל
דנבר מזגנלי העולים לייע מג'יל זפק. ווּס נל' פֿי כן קו' גראס זר
מנגייליס דמי' דוד זטלאה נפֿי הדריותם ווּז' זיט' דין הגדלוּ מוטס
להס נל' ווונן להס מהר זטגלוּ מכל' מקום ולס מקברין חומס
זפלק זטגלוּ זטגלוּ זטגלוּ זטגלוּ זטגלוּ זטגלוּ זטגלוּ זטגלוּ זטגלוּ

פרק י'

פרישה
וכתג נוקין יוקף וו"מ וממלוי יהו נפקליס קיינו קיה נלהמן וכלה קי"נ עכו"ס ועדכ הניה על כתם יטראלאן פולג כשר י"ל דהכל מימי נגר וגינויים וחמיאס קיו פוצעיסן קן וגלי נגייס עכו"ס גומוליס ולפי מה שפְּקָדֵנִי לערן נמהלן סמיין (חומר כ) חמלי ספרי טפלו לי מייל צנה על כתם יטראלאן ושיין דרישא: (לד) אב' אם בא ע"ל בת ישראאל לא ספסלה. ר"נ מע"ג לעכו"ס ועדכ צנה על כתם יטראלאן פקלס כמנוחה נלהן עור סמיין' (ימא):

דָּרִישָׁה

אחר הניגרות או אפילו הורtan קודם הניגרות ולידתן אחר הגירות והיו בחזקת כשרות הבנים כשרים (ודאי שגם לפסול בגין נב"י שם מפואר) ועוד עד כאן המגיה אבל אם לא הוחזקו בחזקת כשרות אפילו הבנים פסולים ואם לא נתגיירה אשתו עמו אלא בא על גירות הרמה. עד כאן המגיה אבל אם יתאפשר עכ"ם הא קייל' דעכו"ם ועבד הבא על כת ישראל חולד בשדר כ"כ הרם"ה:

בוגיות והארות

פָּנִים עַיִן עַלְגָּה (מו). תְּרוֹדָה יָשׁ לְקָעָדִים מֵשֶׁכֶת כֹּהֵן: פָּזָן וְצַעֲדָן דָּלְעֵלָל כתבה בשם הרמב"ם ולא הזכיר את שיטת הרו"ף בזה וגם בשו"ע (ס"י) חתח'ן בשם הרמב"ם בלבד. וכיה ביש"ש (כתובות ח"ב ס"מ): פָּחָן וְכָדְרָרִי הרמב"ם כאן הביא ה"ב לעיל (ויג: ד"ה וכשבא) בשם הנמק"י וכ"פ בשו"ע כאן (ס"ף י"ב) ומ"ש בטור לעיל (ויר). שקלת מצות מעכבה וכ"פ בשו"ע ס"ג כתוב בהשיבות חמודת שלמה (ויר' סימן קט וטמן לאות י') החלק

ספרייה

(ל) גרי אריות והלומדות כו'ם נרים. מהחר שמל וטנצל חנוך מוחצין לנו שמל ימואל לפניו עד סמתגלה לזכומו. רמנ"ס: (לו) גר שחזר לסתורו יונין נסך. יט מקען פצעתו נג היל מומר דכמג צי' נעל נקען קל"ד (יל. ד"ה כמג ר' יומס) דיעו אין נק' ומפלמן מ"ש הכל זין נק' ר' ג' למלען ע"ז

דרישה

[1] **(כולם גרים).** כתוב ב' בשת המרכיבים פ' יג' מהלכו אין יכולות איטורי באה מ' למחלה אין יכולין ממש תחולת אך בהיעדר כלום גרים. ובחותפות פ' ב' דיברונות ההוא דפרק ב' דשכת דעתך لكمיה ורחל ואמר גיירני ע"מ לעשוו כ"ג בטוח היה דסוטו לעשוות לשם שם' וכוי ומכאן יש למדוד והכל לפי ראות עיני ביד עציל. עד כאן המגיה':

הגהות והערות

זהו רשות שינה משומד לאוכל נבלוט לתיאבון" וכמוש"כ ה"ב"ח כאן לא קלשא מידי ועין עד במעשה רוח על הרובם"ס שם (הי"ז): צמ' גם בנהוגה מדרכי (יכמות ס"ק ק') כתוב כחותסתות "אתה לך מידה דרבוי". וכנהוגה ר"פ' ביכמות שם הגינה על התוספות אתה לך מידה "דרבי ח'יא" והוא ע"פ הנגרמא במלחות שם. ובכשטמ"ק (כמנחות שם אות ב) הגינה ר"י אח'יא". ועל עצם הקושיא כתוב רשי" (שם ד"ה הוציאה כתוב מורה) "שלשים שמיטים היא מתניתות". מבודאי מדבריו שלחכילה התכוונה לשם שמיטים: צמ' ב"ה בפרישות רשי" שם וכורומו להו בנמקוי יוסף (ה: ד"ה הנטע) והרשב"א שם ר"ה הא גיורת ביאר שהלוות שפהחים היא "שליא יאמורו שון לא נתגיריה אלא שינה משומד לתיאבון" ולכן לא כל במניגר משנה שלפנינו הניגרא בין קיבל מצות שמעכבה להודאה מצוח שאינה מעכבה. וכך כל מצות ענינה שמקבל עליו בסחט לבנות בות ישראל ולעשות כל החוראה והוראת המצות עניינה שיוריעו לו איכות וחומרה המצוה ענסן ושוכרן כט' בוגם' בחיללה אכלת הלב וכרי חללה שכתי א' אותה נסקל. וע"פ בבית מאיד על הש"ע כאן ובשות' מהרא" ששן טו"ס כ וברכבי משה הקذر אותו וא' ובש"ר סק' ג': פט' ועין בוה בארכיות בשוו"ת אחיעזר ח'ג' סימן כו: צ' הפטור ובקעה (כת"ז) כתוב שיש לומר דגורי תושבים הי' ולפ"ז לא קלשא מירוי' צא' ובבדרכיו כאן ב"ה גם בכט' שם. וכןaea דגرس במניגר משנה "זהו רשות שינה משומד לתיאבון" ולכן לא כל במניגר משנה שלפנינו הניגרא

(ג') (כא) בין קטן שנגיירו אביו בין שגויו (ד') (ז') ואין דינו כישראל מומר (יד) אלא בעוכר וכוכבים :

ר' כותה או כותה שבא ואמר נתגירתי בכית רינו של פלוני בראו אין נאמן לבא בקהל עד שיביא ערים [בנ'] יסואראינוס נהוגין בדרך ישראל וועושים כל המצאות הרוי אלו בחוקת גורי צדק ואעפ' שאוישם ערים שמיעדים בפני מינטגירוו [בד'] זאעפ' כasm באול להתרבע בישראל אין משיאין אותו עד שיביאו ערים או עד שיטבלו בפנינו הויל והוחזקו עובי נוכבים [כח] יא אבל מי שבא ואמר שהוא עובד כוכבים ונחניר בכ"ר נאמן שהפה שאמר הוא הפה שהתר באה יי' וכותב דרכ'ם במא דברים אמרים בארץ ישראל ובאותן הימים שחוקת הבל שם בחוקת ישראל אבל בח' לץיך להבייא יי' ראייה ואח' ב ישא ישראלית שמעלה עשו בייחסן:
יא יי' מי שהוא מוחזק בישראל שאמר נתגירתי ביןין לבין עצמי יש לו בנימ איטו נאמן על הבנים כב אבל נאמן על עצמו לשוו נפשיה חtica דאסורה
(ט) ליאסר בבח ישראל עד שיטבלו בפני בית דין:

ובן [כו] ^ה בשביא הנר להחניר בורקים אחריו שמא גמל מטן שיטול או בשביל ^(ט) שורה שיזכה לה או מפני הפרד בא לכנס לדת [כו] ואם איש הוא בודקין אחריו שמא עניין נهن באשה יהודית ואם אשה היא בודקין אחריה שמא עניה נהנה בכחורי ישראל ואם לא נמצאת להם עילה ^ה מודיעים להם טבר על התורה וטורח שיש בעשיותה על עמי הארץ כדי שיפרשו אם קבלו ולא פירשו וראו אותם שחווו מהבה מקבלים אותם ^ו ואם לא בדק אחריו ^(ט) או שלא הודיעו שבר המצאות ועינשן ומיל וטבל ^{בפני ג'} הדיוותה ה' נר אף' נדע שבשביל דבר הוא מתגיר הויל ומיל וטבל יצא מכלל העובי תוכבים וחיששים לו עד שתתברר ذרכתו ^[כח] ואפילו ^(טז) חזר ועבד אלילים הרי היא CISRAEL

כיאור הנר"א

בארהימר

גלוין מהרץ' א'
פְּסַחַן בְּמִלְאָה דְבָרָם
שָׁאַפֵּר לְשָׁוֹת לִי אֶזְרָאֵל אֲפָר
דְּשָׁעָה בְּכָבֵד מִבְּדָל
כִּי שְׁבָרְבָּל הַאֲזָרְבָּדָשָׁה
בְּכָבֵל וּבְכָבֵר בְּדָרְבָּן
פְּסַחַן צָמָן הַבָּל אֶת הַבָּן
אֲפָר שְׁאַפֵּר לְשָׁוֹת לִי אֶזְרָאֵל
בְּמָלְכָה כִּי שְׁעָרָה הַבָּנָה
אֲפָר שְׁבָרְבָּל בְּשָׁמְלָה
דוֹהָה הַבָּנָה בְּמִלְאָה לְבָנָה

אתם . והשליח משללו נב
בעקבות רשותו השורה . משלוח
בקב' לבב' . ואוטו הומת
לאבוי תבן האם שליה בול אן
יינשה השלה כל בעקבות
עוצם כ' א' בשילוב אובי התקן
דרוא ליע' אונט טומל .
בב' וזה העודר בראב' ליע' יש
לומר שלא תחיקון בין שנשנית
ליע' בעלה בין יונשנית
ליע' אודר ;
(ב' טענו¹⁾) אם יט נול
אב . וזה הוא נר רק לשין
פידר דרבנן בין גון גונשנין אן
פאלל למלידי דראויתה תולו
בגונתיה רעל' ווועט גונשנין
הונה בעניינ' לענט גונשנין
דרוחרטה גונשנינה²⁾ ע' ומברט
פאל' גונשנינה חילב' (ח')
פאל' גונשנינה בעב' סוף קרא
ע' א' רע' רע' ש' פאל' חילוחה לאב'
טמאנ' בריש' בעב' סוף קרא
טמאנ' גונש' פאל' א' הא' בע'
טמאנ' רעה פאל' א' הא' בע' גונש'
תול' רעה פאל' רע' רע' רוק' גונש'
לערשי' (כ' רעה פאל' רוק' גונש'
ט' ט' גונש' גונש'

הנְּצָרָן

יום זקן נסיך ינו מסילו למסכת

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. John P. Morrissey at (212) 639-7300 or via email at jmorrissey@nyp.edu.

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

פְּתַחְתִּים שָׁגָבָה

רְבָבָה (א) כִּי בַּעֲמָדָה כְּלֹתָה וְלֹא בְּעַמָּדָה כְּלֹתָה. רְבָבָה (ב) כִּי בַּעֲמָדָה כְּלֹתָה וְלֹא בְּעַמָּדָה כְּלֹתָה.

Scanned with CamScanner

וזה דהיו גם
וא כדרבא
שלכו ניחא
זה שהביא
לשליחות
בביא הר"ן
וות לעניין
הכח גם
כיה ובין
שהמשלה
זו הוא
חות אית
לא גרס
כתב קם
ה' שוב
כן דלא
ח סימן
זה הרא
שכולחו
להוועל
שאחד
ת, ואך
בה הוא
נמצאו
טעות
שאייכא
ת הגט
יבוטא
א אסר

זה ע"ז יישעו ע"י היתר מאה רבנים, אבל אם
הוא דבר קשה יש להתר לו בזיכוי גט אף بلا מאה
רבנים.

והנני יידין,

משה פינשטיין

סימן ז

אשה שנתגירה שלא לש"ש ואח"כ עברה
על דת וגם נחשדה בזנות אם מותר בעלה
ליישא אחרת

כ"ב תמוז תש"ג
מע"כ ידידי הנכבד הרה"ג מוהר"ר גדליה איינימער
שליט"א.

הנה בדבר הנכנית שנתגירה כשהיתה כבר לאחד
מיישראל שנשאה בגייתה שלא היה שומר דת
אבל עם כל זה ברור שהגרות לא הייתה לשם שמים
אלא משום שבולה רצה כן, אבל גרותה היה לפני ב"ד
של רבנים שכיוונה טעם קבלוה אף שלא היה לשם
שםים ואין ראייה ממה שקבלוה שהיה גרותה לשם
שםים, אבל זה ודאי שעשו כדי בטבילה וקבלת מצות,
ונשא אותה אחר הגרות בחו"ק, והרבה שנים אחר
הגרות נהגה עצמה כיהודית בפרהסיא בהלווק לביזכ"נ
ובשמירת שבת, ובצנעה בביתה לא ידוע, עכ"פ
נתחזקת בשנים הרבה בחזקת יהודית שומרת דת. אך

ודאי היה לungan דהא מקום ייחוד לungan הוא וווקת כשרות וחוקת צדקות הא לית לה, וא"כ ברור שנאהה עליו בין מצד היחוד שמצויה בעצמו בין מצד אמרתת שזינתה. וכיוון שנאסרה עליו מדין סוטה ליכא עי' איסורה דחרום דרגמ"ה וא"צ היתר דמאתה רבנים, וא"ת שאיכא דסבירי דעתך היתר דמאה רבנים עי' בפ"ת סימן א' ס"ק כ"ב לא מסתבר זה ולא נהגנו אנו להחמיר בוזה. אבל ציריך לכתוב גט ולזכות לה כי הרוי ודאי תונה ואפשר גם עם רשיין בגין' ויהיו הוללות ממורים, זוכות הא אית לה לניצל מאיסור חנוך, ומdry ספק הא נוגין שמודיעין לה האשה أولי תבאו תיקח או אחר זמן לבא לקבל הגט כנהוג.

*

ובענין כלים של מתחות המצויפים בפארצעלין אין מועליהם הגעה אם נאסרו דהא פארצעלין הוא דבר הבולע ואינו יוצא מדין העולם כמו כל חות דין פסקי רוב האחוריים דלא כהכח"צ, ובהמצויפין פארצעלין שהוא רק ציפוי דק אויל גם החכח"צ מודה שבולע. והכלים של טفالון פלאטי מועל הגעה ברותחים אחר מעלה"ע שהוא ספק דרבנן.

וכלים המצויפים בפארצעלין יותר משמע דין יכולין גם לבנים מטעם דעתך או מתקלקל הציפוי ויש לחוש שלא ילבעו היטב כמו שאין יכולין לבני כלirs.

והנני יידידו בלו"ג.

משה פינשטיין

סימן ח

זכוי גט לא"א שחיה בזנות עם אחר, שיעור כתובה בזוה"ז, נכסינו צאן ברזל, ודין המתנות שקבלו לנשואיהם

ח' גיסן שם"א
מע"כ יידי החשוב מאד הרה"ג מוהר"ר חיים
יחיאל שליט"א גאנצוויג.

הנה בדבר אשא שנתפרדה מבعلاה שנית לדו בחו"ק כדין התורה רק בגיןו (דיווארס) מערכאות המדינה ודרה עם איש אחד כאיש ואשותו בלבד שום עניין נישואין אף לא הנקרה אורח (סיוועל) אם אפשר לוכות לה גט לשברת הנוב"ק סימן צ"ב שבאה שזינתה אין לוכות לה גט ממשום שאפשר לא תונה עוד ואין רצונה לתגשא יותר, ממשום שגם הרוי

לא מובן מה שכמתה שלא ידוע עניין טהרת המשפחה כי זה הרי יש לידע מנשים המשגיחות על המקות ואחררי זמן גדול מסה בהנטגת דיני התורה ואף בשם חזות ששה עלה ומתחבישת בזות, וגם התפרדו איזה זמן ואמרה לבולה אחורי שעשו שלום שבמשך הזמן שנתפרדו זינתה עם אחרים, ופעם אחת מצאה אותה באיזה האטעל מתיחדת עם אחד אבל בפעם ההוא אמרה לו שرك נתיחה עמו ולא זינתה והאמינה וכי עמה עוד איזה זמן דרך אישות, והבעל רוצה עתה לגרשה וכנראה ממכח כתר"ה שהיא אינה רוצה ליקח גט והנידן של כתר"ה מצד איסור חרום דרגמ"ה.

והנה אף שלשון הרמב"ם בפי"ג מא"ב הי"ז בנתגייר בשבייל איזה דבר שהוא גר וחושין לו עד שיתבאר צדקתו, מ"מ הא מסיק ואפילו חור ועובד כו"ם ה"ה כיישראל מומר שקידושין ולפיכך קיימו שימוש ושלמה נשוחהן ואע"פ שנגלה סודן, נמצא שאין זה לדינה ולא ידוע לאיזה דבר חושין לו עד שיתבהיר צדקתו, וכן מש"כ בהט"ז לא דוחין אותו אחר טבלו ולא מקרבין אותו עד שתראה אחריתם, לאיזה דבר הוא, ואולי לעניין החובבים דגנאמר בגר שלא קרבו אותו לה עד שיתברר צדקתו, עכ"פ לדינה הגרות סובר גם הרמב"ם דהוא גר אף שלאחר זמן חור לסרו, וא"כ היא אשתו וצריכה גט. ומה שנעשית עברת על דת הנה מה שאיכא חיוב לגרשה הוא דוקא כטמפלת אותו באיסורין ולא באיסורין שעוברת לעצמה כדאיתא ברא"ש כתובות פ"ז סימן ט' וכן הוא בח"מ ובב"ש סימן קט"ז, אבל הא כיון שאינה טובלת במקורה מאחר דאינה רוצה לשומר דיני התורה וא"כ אין לך מורת גודלה מזון, אבל הא משמע שהבעל אינו שומר דת והוא בועל נדה במזיד כל הימים ומילא אינה מורת, ולא היה לנו בכלל להזדקק לפושעים כאלו לבקש להם היהרים מהרם דרגמ"ה.

אבל הא כיון הא אמרה שזינתה בתוך הזמן שנתפרדו, שכן אף שתנן בסוף נדרים למשנה אהרונה שלא נאסרה עליו ממשום דאמרין עיניה גמנה באחר פשוט שהוא דוקא בנשים שיש להן חוקת כישרות וחוקת צדקות ולא חשידי לזנות, لكن אף חשידי ליתון עיניה באחר ואף שעוברות על איסור יהוד לא נחשדו כשראו דבר מכורע אינו מחויב הבעל לגרשה אף שרשיי לגרשה מהאי טעמא שאיכא לה חוקת כישרות. אבל אלו שנחגירו בשבייל איזה דבר אין להן חוקת כישרות כלל, וכ"ש זו שזרה לסורה מצד שנאה לייהדות ומחבישת אף בשם יהודית שהיא אייזו שנים עליה שחשודה על כל איסורין, אף על החמורויות ביותר שעלו גנות ובודאי חשודה שכן יש להאמינה שזינתה. ואף אותו הפעם שראה אותה מתיחדת באטעל עם אחד

בְּרִאָה

דעת
רורה

卷之三

三

מקבליין שמשמע לכתלה, או שם בדיישד איזו ייַ

ב' ט

ארות הלא גור בדייעבד רענינים שרנים
כשלא רצח לקלל עליר איזה מצחה
מ"ב תמיון תמקי"ט
מ"ע"ב ידרי הרה"ג שמוראל בארי שליטיט"א האבא"ד
זה אב במדינת הארץ.

משום דאיiri, שכלל עלייו לישות כל מה שnom איה לא עילאי האמורנה ומ"מ האה גור, היזנידן

۲

אם היה יודע ממצה זו לא היה מקבל עליין, אבל אם היה יודע ממצה זו לא יוכל לקבל עליין, והוא רק יאמר כן הוא רק דברים שבלב, וההדרה הרא רקס לכהלה. ומכורין לומר בלבשו העשיך ג', שכח כל עניין הגר בין להודיעו המצות לקבלם צוריך שקידוח נבי' הבשרים לדון לאו דראן, דעתך הבוגנה הוא שכללת ארב עיריך פטני ג', אבל ההודעה אינה מעכבות, ארב המוצאות על שמו של קדשו ר' שמחה עיריך נקט לשון להודיעו משות דרכו הא עשוין הב"ד מקצת המצות בשעת קבלה, וכן הלשון דבבשען י"ב שבתחב או שלא הודיעו שבר המצות עונשותן כאייה מאין דוקא אלא אפלו לא הודיעו מה מצות אם אך קבל עלייו שמקובל עלינו כל המצוות כאייה לאו דוקא אלא אפלו לא הודיעו מה ישאל הרא ג', ורק ממשום שאין דרך לשכח להגדלו איזה מצות בתם הש"ע שסבירו להודיעו שבר המצוות עונשן שעזה אפשר לשכח לפחותם.

אבל ששאותרמים לו שואיכא מערלהו גו א"ז שיעורו גו ואמר
אייה מצהה שערא ארכ שישראאל בווינן בעמזהה גו ואמר
שמצהה גו אינו רצעה לקבלה ע"ז תניא שאין מקובלין,
א"כ אפש שאר בעייד בעקבלווה און גו, אן
שבקט לשון אין מקובלין דהוא לשון דליך בעקבלווה, ולבוארה
מהא שארא"י בע"ר יהודא אפיקו לדקוק אחד מד"ס
שמסתבר שכיוון שקבל עלייו כל מצות דאוריה ואון
בל מסור בצל דהוא קבל עלייו כל אליסרין ומצות דרבנן,
הריש לו להיזות גע מהאוריה, שלא מסתבר שוגמיט
יעקרין הגנות גארוינטיא שנגוע לקלידושין ולכמה דרביט
ולהקלם בהם ולא היה מוכיר זה הגן, בפרוש, וא"כ
צרייך לומד לר"י ב"ר יהודה דREL און מקובלין ליהו
ובדרעב בשקבלווה הוא גו, שליך משמע שgam להו
הרישא בל לא קבל עליו דבר אחד מדיני התורה נמי
הוא רק דין שלכתה לאין מקובלין אבל בעידן
בשקבלווה הוא גו, וחיב אונ בעמזהה גו של אל קובל עליו
הארך מללא טבב עליו כלום לטופטר דהא הילא מתנה

על מה שכתבת בטורנה בטול.
ויהי נזהר לפ"ז מה שהלך קובל את הניגר שלא קובל
על מורה שעב"ס דמסנורש ברש"ש שבת דר ל"א ע"א
דHIGHLY RECOMMENDED BY THE LIBRARY OF THE STATE OF ISRAEL

Percocet®
(oxycodone and acetaminophen tablets, USP)

Percocet®
(oxycodone and acetaminophen tablets, U.S.P.)

Percocet®
(oxycodone and acetaminophen tablets, U.S.P.)